

Companyia de Jesús
CONGREGACIÓ GENERAL 36

Roma, 2 d'octubre de 2016

Dossier de Premsa

Tota la informació sobre la Congregació General: <http://www.gc36.org/es/>
-Subscripció al butlletí d'informació al web www.gc36.org

- Contacte a Roma:

-Patrick Mulemi SJ

Oficina de Comunicació i Relacions Públiques de la Cúria de Roma.

infosj-dir@sjcuria.org Tel: +39-06-698 68 287 / 289

- Contactes a la Província d'Espanya de la Companyia de Jesús:

-Secretari de M.C.S: José María Rodríguez-Olaizola SJ

-Oficina de Comunicació SJ:

-Elena Rodríguez-Avial. Tel: 915 344 810. Mòbil: 653 862 810. prensa@jesuitas.es

-Montse Girbau. Tel: 933 012 350. Mòbil: 686 541 295. mgirbau@jesuites.net

-Xabier Riezu. Mòbil: 662 508 606. xriezu@sjloyola.org

Índex

Què és una Congregació General	3
Qui participa en una Congregació General?	3
El Superior General de la Companyia de Jesús.....	4
Com es fa l'elecció d'un Superior General?	4
La Congregació General 36	6
• Per què es convoca la CG 36?	6
• Els participants a la CG 36	7
• Participants espanyols	9
• Treball previ	10
• Com es desenvoluparà la CG 36?	10
• El logo de la CG 36.....	11
• Els escenaris de la Congregació General 36.....	12
El Pare General: Adolfo Nicolás. Perfil biogràfic	13
Dades i Història de les Congregacions Generals	14
• Congregacions Generals en la història de la Companyia... ..	14
• Les Congregacions Generals.....	17
• Pares Generals de la Companyia de Jesús.....	18

36 CONGREGACIÓ GENERAL

Què és una Congregació General?

La **Congregació General (CG)** és el màxim òrgan de govern de la **Companyia de Jesús**. No es convoca periòdicament, com en el cas dels capítols generals d'altres ordes religiosos, sinó que es convoca **a la mort o renúncia del Superior General** per elegir el seu successor. També es pot convocar amb el propòsit de **legislar canvis en l'estructura i l'obra** de la Companyia de Jesús, que requereixen la presència de representants de tota la Companyia, reunida en congregació.

Des que la Companyia de Jesús va ser fundada el 1540 hi ha hagut 35 Congregacions Generals; la propera serà la Congregació General 36 (CG 36). El poder de la CG és legislatiu: promulgar lleis per a tota la CJ, canviar-les i interpretar-les correctament. Les decisions preses per la CG reben el nom de decrets, són de valor universal i perpetu, i només poden ser canviats per una altra CG.

La CG és convocada pel P. General o pel Vicari General. També pot obligar a convocar-la la Congregació de Procuradors, com va succeir en la CG de 1565. **El lloc de reunió és ordinàriament Roma** quan es tracta d'una congregació d'elecció. Si es refereix a una congregació no d'elecció, correspon al P. General determinar el lloc on es celebrarà. Només en una ocasió s'ha celebrat fora de Roma, la CG 24 (1892), que es va reunir a Loiola.

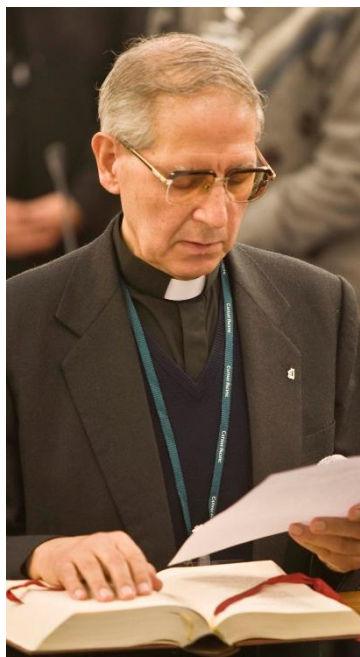
Qui participa en una Congregació General?

A la CG participen el P. General, els consellers generals, els Assistents Regionals i els Provincials, tots ells en virtut del seu càrrec. A més participen un o més representants elegits en cadascuna de les 77 províncies o regions de la Companyia de Jesús, en funció del nombre de membres que té cadascuna d'elles.

215 jesuïtes acudiran a la propera CG. La participació d'una majoria de representants elegits per la base i la possibilitat que tots els jesuïtes del món manifestin la seva voluntat per debatre determinats temes -mitjançant el que els jesuïtes anomenen "postulats" dirigits a la CG o al P. General-, constitueix un evident control contra possibles abusos autoritaris.

El Superior General de la Compañía de Jesús

La direcció i control ordinari de l'Orde dels Jesuïtes està en mans del Superior General, el qual és triat de per vida, i en els Superiors que aquest nomena per temps limitat. El P. General ha de governar la Companyia d'acord amb la llei de l'Església i amb les Constitucions i legislació de l'orde.

Al Superior General l'ajuden directament en la seva tasca els Assistents "ad Providentiam", elegits per la Congregació General, que tenen per objectiu atendre la salut i govern del Superior General i vetllar per la seva capacitat de govern. El P. General pot nomenar també altres consellers generals que l'ajudin en el govern de la Companyia en diferents àrees. A més, en l'estructura de govern de la Companyia, hi ha:

Els **Assistents regionals** que ajuden a governar la Companyia de Jesús i són responsable d'una de les 9 assistències en què es divideix territorialment la Companyia de Jesús.

Els **Provincials**, que són nomenats pel Pare General (a partir d'una terna sorgida de les consultes provincials, amb la col·laboració d'una àmplia consulta a tots els membres de la província) i governen per la seva delegació.

Els **Superiors locals**, que són nomenats pel Pare General amb l'informe previ del Provincial, per a les cases de més companys o de major importància, i pel Provincial, per a les de menys.

Territorialment, la Companyia es divideix en 77 províncies que al seu torn, es reagrupen en 9 assistències.

Com es fa l'elecció d'un Superior General?

El nucli del procediment a seguir en l'elecció del P. General es troba a les Constitucions. Comença amb la lectura d'un examen sobre la situació i els reptes de futur de la Companyia de Jesús, que ajudarà a definir quin és el perfil i les aptituds que haurà de tenir el Superior General.

Després comencen els quatre dies de *murmuracions*, durant els quals els electors podran intercanviar informacions entre ells sobre els jesuïtes que considerin més idonis per ser elegits General. Cada membre de la Congregació pot demanar informació a un altre sobre qualsevol jesuïta. Està prohibit fer "campanyes" a favor o en contra d'algú. No existeixen candidatures, és més, si algun manifestés el seu

desig d'accedir al càrrec, seria inhabilitat en el seu dret d'elegir i ser elegit.

Al final d'aquests quatre dies de conversa entre els membres de la Congregació, **la sessió d'elecció** comença amb l'al·locució d'un dels seus membres, designat per la mateixa Congregació General.

Els electors emeten el seu vot sota jurament que trien a aquell que estimen ser el més apte per a l'exercici del càrrec.

L'elecció s'ha de resoldre en una sola sessió, sense interrupció. En ella, **la CG** **elegeix el P. General** per

majoria absoluta de vots sense que l'elegit pugui rebutjar tal elecció.

La votació és secreta i en cas de no produir-se majoria absoluta en el primer escrutini, es segueix votant tan sols entre els que han obtingut algun vot, i així successivament, entrant en votació només aquells que han aparegut en l'anterior. L'equip de votació electrònica que s'utilitza habitualment per a la resta de la Congregació no és usat per a l'elecció, sinó que es realitza a través de vots en paper.

Encara que en realitat pugui ser elegit qualsevol jesuïta del món que hagi emès els quatre vots (els tres dels religiosos i el de fidelitat al Papa en els temes relatius a la Missió), la realitat és que sempre surt elegit un dels jesuïtes reunits en la CG. Un cop escollit, el nou general dirigeix una al·locució a la CG.

Tot seguit s'informa al Papa i després es fa públic el nom del nou Superior General.

La Congregació General 36

Per què es convoca la CG 36?

El 9 de desembre de 2014 el Superior General de la Companyia, **Adolfo Nicolás** convocava oficialment la Congregació General 36 (CG 36). Mesos abans, en una carta a tota la Companyia explicava els motius: *"Han passat ja diversos anys des de la meua elecció com a Superior General de la Companyia i recentment he complert 78 anys. En considerar els anys que s'acosten, he arribat al convenciment personal que he d'anar donant els passos per a presentar la meua renúncia a una Congregació General"*.

La Congregació General 36 començarà la tarda del 2 d'octubre de 2016, amb una Eucaristia a l'Església del Gesù, a Roma. L'endemà tindrà lloc la primera sessió plenària, a l'Aula de la Congregació, a la Cúria General dels Jesuïtes. El P. Adolfo Nicolás SJ presentarà llavors la seva renúncia al càrrec i, si la Congregació l'accepta, s'iniciarà el procés d'elecció del seu successor. Després de l'elecció la Congregació també debatrà sobre assumptes d'importància relacionats amb la vida i activitat apostòlica de la Companyia de Jesús.

Segons les Constitucions de la CJ, el càrrec de General és vitalici i només es tria nou general en cas de mort, per malaltia greu o si el Superior General, en consciència, considera que ha de renunciar. Hi ha dos precedents de renúncia. El primer, el P. Pedro Arrupe, qui el 3 de setembre de 1983, impossibilitat per exercir el seu càrrec per greu malaltia, va presentar la seva renúncia a la CG, que la va acceptar. I el 2008, el P. Peter-Hans Kolvenbach va presentar la seva renúncia a la Congregació General 35, per motiu de la durada excepcionalment llarga del seu govern i la seva avançada edat. La CG 35 va acceptar la seva renúncia i va resultar elegit el P. Adolfo Nicolás.

A la carta de convocatòria de la CG 36, el P. Nicolás exhorta a tota la Companyia que "s'obstini a un seriós i autèntic procés de discerniment espiritual sobre la nostra vida i la nostra missió", com a resposta a la invitació del papa Francesc a una "renovació profunda per respondre a les moltes necessitats i grans esperances de l'Església i del món".

Els participants a la CG 36

Per edat

46

Àsia Meridional

33

Estados Unidos

23

Àsia Pacífic

21

Àfrica

21

Europa Central y Oriental

19

Europa Occidental

18

Europa Meridional

17

América Latina Meridional

17

América Latina Septentrional

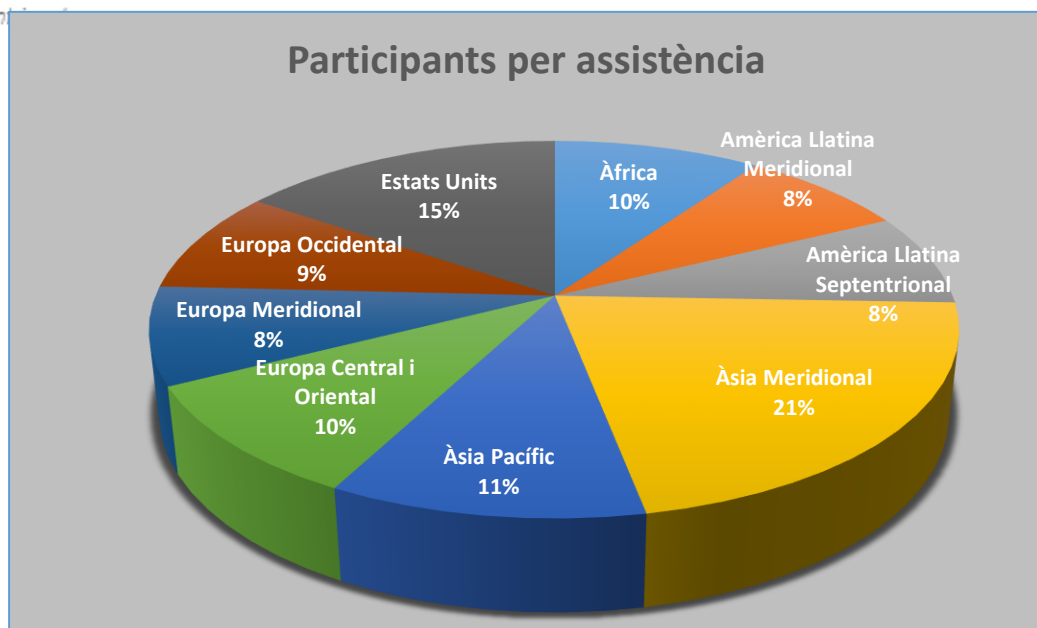
A la CG 36 participen un total de 215 jesuïtes. L'edat mitjana dels participants és de 56 anys. El de major edat és el P. General, Adolfo Nicolás, de 80 anys, mentre que el més jove és un germà jesuïta africà, James Edema, de 39 anys.

Per procedència

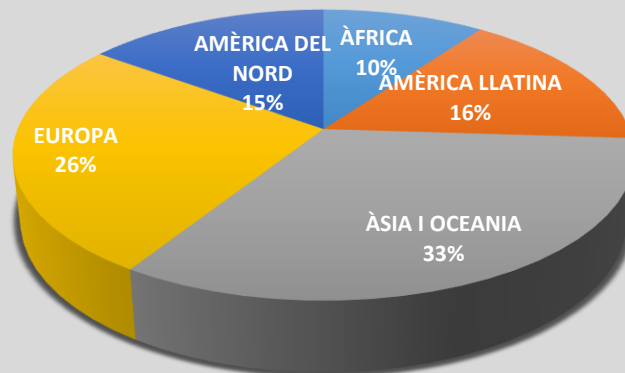
JESUÏTES CONGREGATS, PER ASSISTÈNCIA

ASSISTÈNCIA	PARTICIPANTS
Àfrica	21
Amèrica Llatina Meridional	17
Amèrica Llatina Septentrional	17
Àsia Meridional	46
Àsia Pacífic	23
Europa Central i Oriental	21
Europa Meridional	18
Europa Occidental	19
Estats Units	33

PERCENTATGE PER ASSISTÈNCIA

Jesuïtes congregats, per continents

CONTINENT	PARTICIPANTS	PERCENTATGE
ÀFRICA	21	10%
AMÈRICA LLATINA	34	16%
ÀSIA I OCEANIA	69	33%
EUROPA	58	26%
AMÈRICA DEL NORD	33	15%

En relació a la procedència geogràfica, cal assenyalar el creixement de membres vinguts de les Províncies del Sud, que sumen ja un 59% de la Congregació, reflectint el creixement de les vocacions a Àsia i a l'Àfrica en els últims anys.

La tercera part dels membres de la Congregació provenen d'Orient, sobretot de la Conferència d'Àsia Meridional, i principalment de les Províncies de l'Índia. També ha crescut la participació d'africans, amb 21 membres.

Diversitat cultural

Tot i que tots els participants són jesuïtes, la diversitat que existeix en una CG és un de les grans riqueses d'aquesta trobada: els participants procedeixen de cultures diferents, compten amb diferents estudis i especialitats, desenvolupen tasques molt diverses en llocs en els quals es viuen diferents problemàtiques i reptes.

Participació de germans jesuïtes

Per primera vegada **6 germans jesuïtes participaran com a electors en la Congregació General 36**. Un d'ells és l'elector més jove de la Congregació, el jesuïta ugandès de 39 anys James Edema, que va ser elegit per la Conferència d'Àfrica. Els germans són jesuïtes que no han rebut l'ordenació sacerdotal i, si bé aquesta és la tercera vegada que participen en la Congregació General, és la primera vegada que seran electors amb dret a elegir el nou General.

Participants espanyols

La CG 36 comptarà amb la participació de 9 jesuïtes de la Província d'Espanya. Tres d'ells pel seu càrrec i la resta van ser elegits durant la Congregació Provincial que es va celebrar al Santuari de Loiola a l'abril de 2015 i acudiran representant a la Província d'Espanya i P. Provincial.

Pablo José Alonso Vicente (Murcia, 1968)	Delegat de Formació de la Companyia de Jesús a Espanya i professor de la Facultat de Teologia de la Universitat Pontifícia Comillas (Madrid). És doctor en Teologia (Universitat Catòlica de Lovaina, 2006) i llicenciat en Sagrada Escripura (Institut Bíblic, Roma, 2002) i en Filologia Bíblica (Universitat Complutense, Madrid, 1995).
Francisco Javier Álvarez de los Mozos (Bilbao, 1967)	Director del Secretariat per a la Justícia Social i l'Ecologia de la Companyia de Jesús, a la Cúria de Roma. Llicenciat en Enginyeria per la Universitat del País Basc, és doctor per la Universitat de Deusto.
Cipriano Díaz Marcos (Salamanca, 1953)	Delegat per als jesuïtes grans de la Província d'Espanya. És llicenciat en Teologia (1986, U.P. Comillas).
Juan José Etxeberria Sagastume (Tolosa, 1966)	Vicerektor de Comunitat Universitària i Identitat i Missió de la Universitat de Deusto. Va estudiar Teologia a la Universitat de Deusto (1992), Dret Canònic al Centre Sèvres de París (1996) i va obtenir el Doctorat en Dret Canònic a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma (1998).
José Ignacio García Jiménez (Madrid, 1964)	Director del Centre Social Europeu dels jesuïtes, amb seu a Brussel·les. Delegat de la Conferència de Provincials d'Europa per a l'apostolat social. Coordinador de la xarxa d'incidència en ecologia de la Companyia de Jesús. Té formació en Teologia, en Economia i Empresarials i en Filosofia i Lletres.
Llorenç Puig Puig (Barcelona, 1966)	Delegat de la Plataforma Apostòlica Territorial (PAT) Catalunya de la Companyia de Jesús. A més de la seva formació en Teologia, és doctor en Ciències Físiques per la UAB (1995).
Francisco José Ruiz Pérez (Santa Cruz de La Palma, 1961)	Provincial d'Espanya de la Companyia de Jesús. Llicenciat en Filosofia (U. P. Comillas) i doctor en Teologia Dogmàtica (Sankt Georgen Hochschule, Alemanya).
Joaquín Barrero Díaz (Navia de Suarna, Lugo, 1949)	Assistent Regional de l'Assistència Europea Meridional de la Companyia de Jesús, que abasta Portugal, Itàlia i Espanya. És llicenciat en Literatura Hispànica (U. Complutense) i Filosofia i Teologia (U.P.Comillas).
Ignacio Echarte Oñate (Durango, 1951)	Secretari de la Companyia de Jesús a la Cúria de Roma. Va estudiar teologia a la Universitat Gregoriana de Roma. Llicenciat en Història per la Universitat de Deusto i en Història de l'Església per la Universitat per la Universitat Gregoriana de Roma.

Treball previ

Des del moment de la seva convocatòria, el desembre de 2014, va començar el procés de preparació de la CG 36. A partir d'aquest moment i fins al 31 de juliol de 2015, les Províncies Jesuïtes de tot el món han celebrat els seves Congregacions Provincials, en les que s'elegeixen els representants que acudiran a la CG 36 i es debaten els postulats que es presenten a la Comissió que prepara la Congregació.

En aquesta ocasió i per primera vegada en la història dels jesuïtes, s'ha intensificat el treball previ, amb la finalitat de facilitar i agilitzar la Congregació. Un nou procediment de treball i les possibilitats del treball en xarxa han permès l'elaboració d'alguns documents previs per part de diverses comissions formades per jesuïtes elegits per participar a la CG.

El treball de preparació va ser liderat per una comissió preparatòria constituïda per 14 membres (anomenada Coetus Praevius), designada pel Superior General. La seva tasca ha estat examinar les 146 sol·licituds i suggeriments (postulats) enviades per tot el món i triar les que seran considerades durant la Congregació i redactar un informe preliminar.

A partir d'aquest informe, l'octubre de 2015 els delegats que participaran en la CG 36 es van reunir ja per grups i van començar la fase inicial de la Congregació, a través d'un Comitè Coordinador que durant l'últim any ha liderat la preparació.

Com es desenvoluparà la CG 36?

La Congregació General 36 es durà a terme d'acord amb un Codi de Procediment de 56 pàgines anomenat "Fórmula" de la Congregació General, provinent de les Constitucions de l'Orde Jesuïta i el reglament de Congregacions Generals prèvies. La CG té un ampli poder per modificar el seu propi procediment, i ha estat habitual en les últimes Congregacions Generals formular algunes línies de procediment per completar o concretar més les establertes en la Fórmula.

Començarà el **diumenge 2 d'octubre de 2016** amb la celebració de la **Missa d'Obertura a l'església del Gesù** celebrada pel P. Bruno Cadore, Mestre General de l'Orde dels Dominics. **La primera sessió plenària tindrà lloc el 3 d'octubre**, festa de Sant Francesc de Borja, en la recentment remodelada **Aula de la Congregació General**, a la Cúria General de la Companyia de Jesús a Roma.

La CG 36 tindrà dues fases. La primera inclou la renúncia del Pare Nicolás, l'acceptació de la mateixa per part de la CG i l'elecció del seu successor.

Després de ser acceptada la renúncia, es llegirà l'informe sobre el "Estat de la Companyia" (*De statu*), que suposa una radiografia de la situació de la Companyia de Jesús al món i els reptes que ha d'afrontar. Aquest informe permet definir les aptituds i perfil adequat per al jesuïta que haurà de ser elegit com a General. Comencen llavors el que s'anomenen "*murmuracions*" que duren 4 dies durant els quals els jesuïtes congregats intercanvien idees i informacions (cal tenir en compte que molts no es coneixen) que els ajudin a elegir qui consideren guiarà millor la Companyia de Jesús. Després es passa a l'elecció del nou Pare General. Una cop és elegit el nou Superior General i s'ha informat al papa Francesc, es fa públic el seu nom. Després se celebrarà una Missa d'Acció de Gràcies a l'Església de l'Esperit Sant, prop de la Cúria.

La segona fase comença amb l'elecció dels Assistents Regionals, els Assistents ad Providentiam i l'admonitor del Pare General. A continuació, la Congregació procedeix a la discussió d'assumptes d'importància per a la Companyia i la seva missió. Aquest és el moment que podria dedicar a formular decrets i a dirigir alguns mandats al nou Pare General.

Se sap quan comença la Congregació General, però no se sap quan finalitza. La Congregació General més breu va ser la sisena en 1608, que va durar 36 dies i la més llarga, la vuitena que es va perllongar 145 dies.

El logo de la CG36

El logotip de la CG 36 s'inspira en el missatge del papa Francesc als jesuïtes en ocasió dels 200 anys de la Restauració de la Companyia de Jesús, el 27 de setembre a l'Església del Gesù, Roma. El Papa va exhortar els jesuïtes a remar al seu costat, al servei de l'Església segons la crida de Jesús als seus deixebles: "Remeu mar endins" (Lc 5, 4). Ha estat dissenyat pels jesuïtes Pablo Fernández (Xile) i Elías López (Espanya). L'IHS és un emblema característic de la Companyia de Jesús que remet al monograma resultat de l'abreviatura del nom 'Jesús' en grec: Ιησους o ΙΗΣΟΥΣ. En el logotip de la CG 36 al IHS representa la barca de la Companyia en l'Església i les ones simbolitzen el mar a on es convida els jesuïtes a endinsar-se i remar cap a les fronteres. La creu representa la vela on bufa l'Esperit. El vermell fosc del IHS fa referència al segell usat per Sant Ignasi en el temps fundacional i la flama sobre la creu representa "el Foc que encén altres focs" citat en el Decret 2 de l'anterior Congregació General.

Els escenaris de la Congregació General 36

La preparació de la Congregació comporta, naturalment, gran quantitat de treballs d'organització i de logística. Els edificis de la Cúria Generalícia i de la veïna Residència Sant Pere Canisi han estat objecte d'una considerable renovació de les seves estructures.

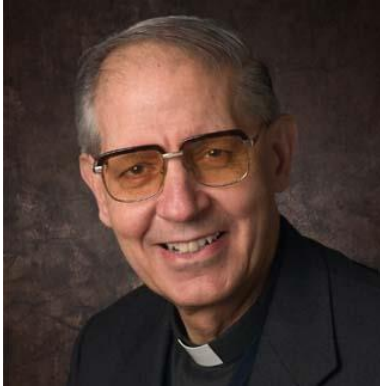
Els treballs de la Congregació General es duran a terme a la **Cúria General de la Companyia de Jesús**, seu central dels jesuïtes al món, situada al número 4 del Borgo Santo Spirito de Roma. La Cúria és un conjunt d'edificis situat a uns pocs passos del Vaticà, on viu i treballa el Pare General amb el seu equip.

Les sessions i votacions se celebraran a l'**Aula de la Congregació**, gran sala de reunions que pot acollir fins a 250 delegats i que ha estat totalment renovada per aquesta Congregació.

Dels 215 participants que arribaran a Roma procedents de tot el món molts s'allotjaran a la mateixa Cúria o a la Residència Sant Pere Canisi, i la resta seran acomodats a diferents comunitats jesuïtes a Roma.

El Pare General: Adolfo Nicolás. Perfil biogràfic

1936 / neix el 29 d'abril a Villamuriel de Cerrato (Província de Palència), Espanya, a 6 quilòmetres de la capital Palència. És el tercer de quatre germans (Antonio, Félix, Adolfo i José);

el seu pare Adolfo era originari de la província de Burgos i la seva mare, Modesta, d'una petita ciutat, Villalaco, a la Província de Palència.

1940 / al seu pare, militar de professió, el destinen a Barcelona. Allà cursa el primer any de batxillerat a l'Institut Jaume Balma; el segon i el tercer any de batxillerat amb els Germans de les Escoles Cristianes a Barcelona. El 1949 cursa el quart any de batxillerat en el llavors Seminari Menor de Sant Josep que la Província Tarraconense tenia a Roquetes.

1950 / el seu pare és destinat a Madrid; Adolfo acaba el batxillerat al Col·legi d'Areneros de la Companyia de Jesús, obtenint el 1953 la màxima distinció que lliurava el col·legi.

1953 / el 15 de setembre entra al noviciat de la Companyia de Jesús a Aranjuez, de la llavors Província de Toledo. Completa els estudis de filosofia a Alcalá de Henares, obtenint en 1960 una llicenciatura en filosofia. Després se'n va al Japó, per a l'estudi de les llengües.

1964-1968 / estudia teologia a Tòquio, on es ordena sacerdot el 17 març 1967.

1968-1971 / completa el seu doctorat a la Universitat Gregoriana i escriu la seva tesi doctoral: Teologia del Progrés.

1971 / és professor de Teologia Sistemàtica a la Universitat Sofia de Tòquio.

1978-1984 / és director de l'Institut Pastoral de Manila, Filipines. Aquest Institut s'organitza

després del Concili Vaticà II i va ser ferment de renovació a tot Àsia. En ell es van formar mestres de novicis i bisbes asiàtics.

1991-1993 / Rector de la casa d'estudiants jesuïtes de Tòquio.

1993-1999 / provincial del Japó i, com a tal, assisteix a la CG 34, el 1955, on, en primera votació, és elegit com a secretari de la mateixa.

2000-03 / treballa tres anys en una parròquia pobra d'immigrants a Tòquio. El seu treball és difícil però és capaç d'ajudar a milers d'immigrants filipins i Asiàtics i obté una experiència de primera mà del sofriment d'aquestes persones. D'aquesta manera, el seu amor pels pobres i oprimits es converteix, després de tants anys, en el seu ministeri més important.

2004-08 / és nomenat moderador de la Conferència Jesuïta d'Àsia Oriental i Oceania. És a dir, la responsabilitat d'aquesta àrea s'estén des de la Xina al Pacífic sud i Austràlia. Durant aquests anys el llavors P. General, el P. Kolvenbach, va convertir Vietnam en una nova Província.

2007 / forma part del Coetus Previs (comissió preparatòria) de la CG35.

2008 / el 19 de gener és elegit Superior General de la Companyia de Jesús.

2008 / el 17 d'octubre és nomenat membre del Secretariat de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica.

2012 / el novembre és elegit Vicepresident de la Unió de Superiors Generals (USG).

2013 / el maig, és elegit President de la Unió de Superiors Generals (USG).

2014 / participa al Sínode dels Bisbes per a la Família.

Dades i història de les Congregacions Generals

Congregacions Generals en la història de la Companyia

En els 476 anys des de la seva fundació la Companyia de Jesús només ha convocat 35 congregacions generals. Originàriament estava formada pels quaranta jesuïtes més veterans que habitaven a Roma. Amb el temps es va anar veient la necessitat que estigués representada, de forma democràtica, tota la Companyia internacional.

Congregació General 33

La **primera Congregació General**, el 1558 va tenir un començament difícil. Es va obrir dos anys després de la mort d'Ignasi i no estava clar qui havia de governar la Companyia. A més, el papa Pau IV estava en guerra amb el rei Felip II, que es negava a permetre acudir a Roma als delegats espanyols. Nicolau de Bobadilla, del grup fundador, estava en desacord amb les Constitucions. I el Papa volia canviar part de l'estructura i pràctiques de la nova Companyia.

Un cardenal-Delegat va estar present per al recompte dels vots i per voluntat papal va ser imposada a la Companyia la recitació de les hores canòniques en cor, una decisió que va ser rescindida més tard. Afortunadament, la congregació **va aconseguir assegurar la continuïtat, va aprovar les Constitucions** i va realitzar la funció més important d'una congregació en **elegir un nou Superior General, Diego Laínez**. Igualment afortunat és el fet que la

majoria de les congregacions subsegüents han estat més tranquil·les que aquella primera.

Totes s'han ocupat de dos temes importants: **què és el que preservaria i promouria la vida religiosa de la Companyia, i què és el que l'ajudaria millor a tirar endavant les seves obres en servei de Déu i de l'Església**. De tant en tant s'han tractat també trivialitats evidents, com la de quina llargada hauria de tenir la sotana. Donada la varietat de cultures i circumstàncies en què vivien i treballaven els jesuïtes, la diferència d'opinions va fer més vius els debats, tant els de temes d'importància com els que no la tenien.

Quan es va celebrar la primera congregació, els jesuïtes eren ja uns mil. Set anys més tard, en la segona, el nombre havia augmentat a 3.500. Per a la quarta eren més de 5.000. Gran part de l'esforç en aquelles primeres congregacions se centrava en estructurar la formació d'aquest gran riu de vocacions, la vida religiosa diària i les obres apostòliques, moltes noves, algunes novedoses, escampades per tot el món.

La **tercera Congregació General (1573)**, va estar marcada per intervencions exteriors. Juan de Polanco semblava el candidat obvi per succeir a Francesc de Borja. Però els reis de Portugal i Espanya van urgir als delegats dels seus països perquè no votessin per Polanco que era d'ascendència jueva. El Papa va indicar clarament que preferia un General que no fos espanyol. Va ser elegit el Pare Everard Mercuriano, de Bèlgica.

La **quarta congregació (1581)** va elegir **Claudio Acquaviva**, el general jesuïta més jove: tenia només 38 anys. El papa Gregori XIII va expressar la seva sorpresa per l'elecció d'un novell en virtut i en edat. Acquaviva va replicar que esperava avançar en aquella, i que garantia fer-ho en aquesta. El seu mandat va ser de 34 anys (el més llarg en la història de la Companyia) i va presidir tres congregacions.

Alguns jesuïtes espanyols, descontents amb Acquaviva, van intentar utilitzar el poder del Rei d'Espanya, la Inquisició i el Papa per introduir canvis substancials en la Companyia. Van fracassar, però van aconseguir persuadir al Papa Climent VIII per ordenar la convocatòria de la **cinquena congregació (1593)**. Els delegats no van trobar res contra el general, van mantenir les coses substancials de la Companyia, i van expulsar a més de dotze per sediciosos.

També la **sisena congregació (1608)** va haver de resoldre queixes contra Acquaviva com a general, però tant aquesta com l'anterior van realitzar altres importants labors. Per exemple, la cinquena va decretar que els professors de la Companyia havien de seguir a Sant Tomàs d'Aquino i Aristòtil en teologia i filosofia. La sisena va fer obligatoris per a tots l'hora diària d'oració i els exercicis anuals de vuit dies.

A Acquaviva el va succeir un altre general de llarg mandat, Muzio Vitelleschi, de manera que **només hi va haver quatre congregacions entre 1581 i 1646**. Però en els següents sis anys n'hi va haver tres, inclosa la desena, que va elegir dos generals. El primer, Luigi Gottifredi, va morir durant la congregació. I un cop elegit el segon, Goswin Nickel, els electors es van afanyar a tornar a casa seva.

La **19 (1758)** va ser l'última abans de la supressió de la Companyia el 1773, i la **20 (1820)** la primera després de la restauració (1814). Amb la preocupació que la Companyia havia de ser la mateixa d'abans de la seva supressió va confirmar la legislació de totes les congregacions anteriors.

La **21 (1829)** va elegir Jan Roothan, que amb Acquaviva és un dels grans generals. Va reconstruir la Companyia alhora que complia els encàrrecs de la congregació: la revalorització dels Exercicis Espirituals, les activitats missionera i educativa, la insistència en la sòlida preparació espiritual i acadèmica dels nombrosos joves que entraven a la Companyia.

Però Roothan i els seus successors van haver de patir les revolucions polítiques del segle XIX; Roothan mateix va haver d'anar a l'exili una vegada. En 1870, el General Peter Beckx va haver de traslladar la cúria general a Fiesole, prop de Florència, i la **congregació 24 va haver de reunir-se a Loiola (Espanya) el 1892** a causa de l'hostilitat de Roma.

Quan es va reunir la **25 el 1906**, la pau de l'Església es veia amenaçada per la crisi de les doctrines anomenades modernistes. Alguns jesuïtes, el mateix general entre ells, van ser acusats de simpatitzar amb el modernisme. Però també ho va ser Joan XXIII.

La pau mundial era molt precària quan es va reunir la **congregació 26 (1915)** i va elegir

Wlodimir Ledóchowski que, com Acquaviva, presidir tres congregacions, que es van ocupar del ràpid creixement de la Companyia, la codificació del seu dret, i l'adaptació de l'apostolat a un món en transformació.

Juan Baptista Janssens, elegit general en la **congregació 29 (1946)**, va presidir també la **congregació 30 (1957)**, celebrada justament cinc anys abans del Vaticà II. Els anys de la postguerra havien suggerit canvis en la manera com la Companyia vivia i desenvolupava la seva tasca, però l'ambient extremadament conservador de l'església aquells anys només van permetre passos vacil·lants.

La 31 (1965-1966) va tenir lloc durant i després del Concili Vaticà II (1962-1965), que va estudiar la vida interior de l'Església i va convidar a tots els ordes religiosos a recobrar el seu carisma original i a renovar i adaptar les seves activitats d'acord amb el mateix.

Si normalment el nombre de postulats adreçats a la Congregació General no passa d'alguns centenars, la Congregació General 31 en va rebre més de 2.000. L'esmentada congregació, que va elegir Pedro Arrupe, va tractar de la vida i tasca de la Companyia més detalladament que totes les reunions precedents, legislant canvis i actualitzant la teoria i pràctica de la pobresa. Va tornar a la intuïció d'Ignacio respecte a l'oració, va impulsar una major participació litúrgica, i va ampliar el treball en l'apostolat social.

Els canvis dels anys següents en l'Església i en la Companyia van ser de gran abast. Així mentre per a alguns van ser alliberadors, per a altres ho serien alarmants. Es van emprendre noves obres, sòlides i duradores algunes, efímeres altres. Per 1970 Arrupe convocava una congregació per avaluar els esforços de la Companyia per viure els mandats del Concili Vaticà II i de la congregació.

La 32 (1974) va començar després de quatre anys d'una participació més directa de tots els jesuïtes que totes les precedents. Els temes més importants van incloure formació, estudis, vida religiosa comunitària i personal, obediència religiosa, els graus o categories dins de la Companyia i la possibilitat d'estendre a tots el "quart vot" de disponibilitat per a missions especials del papa. El "**servei de fe i la promoció de la justícia**", afirmat com el tret específic i

suprem de l'apostolat de la Companyia, es va col·locar al centre de l'atenció de l'orde.

La congregació 33 (1983) va elegir Peter-Hans Kolvenbach com a successor d'Arrupe i va reafirmar les orientacions bàsiques donades per les dues congregacions precedents. Com ho havien fet totes, excepte la primera, va demanar que es complissin millor les disposicions anteriors.

La Congregació General 34 (1995), que va tenir lloc l'any 1995, va dur a terme un gran treball

legislatiu i redefinir la missió dels jesuïtes com a servidors de la missió de Crist, incidint en tres aspectes fonamentals: **la promoció de la justícia, el diàleg amb la cultura i el diàleg interreligiós**

Finalment, l'última Congregació celebrada fins ara, **la 35, de 2008**, va elegir el jesuïta espanyol **Adolfo Nicolás** com a Superior General. A més va aprovar diversos decrets sobre l'organització interna i el govern de la Companyia, l'obediència, la col·laboració dels laics en la Missió de la Companyia de Jesús, i la identitat del jesuïta en el nou context global en què vivim.

(Informació extreta de l'article del P. John Padberg, S.J. publicat a National Jesuit News. El P. Padberg és coautor de "For Matters of Greater Moment" (1994), un recull de les 31 primeres Congregacions Generals)

Les Congregacions Generals

A continuació oferim algunes dades sobre les Congregacions Generals, com la data en què es van celebrar, el nombre de membres de la Companyia de Jesús en aquell moment, el General que va resultar escollit o que les va presidir i la seva durada. La més breu va ser la sisena, el 1608, que va durar 36 dies i la de més llarga durada va ser la vuitena, el 1646, que es va allargar 145 dies.

Després de quants dies a partir de l'inici de la Congregació va ser elegit el nou General?

A la majoria de Congregacions, els Pares Generals van ser elegits després d'almenys 9 dies des del començament de les mateixes. L'últim, Adolfo Nicolás, va ser elegit als 13 dies d'haver començat la mateixa. El període més llarg entre el començament de la Congregació General i l'elecció del Pare General va ser el de la setena Congregació, en 1645, en què va ser elegit el P. Vincenzo Caraffa als 48 dies. El període més breu va ser l'elecció del Pare Franz Wernz en 1906, Congregació 25, als vuit dies.

Congregació	Any	Jesuïtes	Membres	General	Dies
I	1558	1000	20	Laínez	92
II	1565	3500	39	Borja	75
III	1573	3905	47	Mercuriano	65
IV	1581	5165	57	Aquaviva	74
V	1593	8519	63	Aquaviva	76
VI	1608	10640	64	Aquaviva	36
VII	1615	13112	75	Vitelleschi	144
VIII	1645		92	Caraffa	145
IX	1649		89	Piccolomini	73
X	1652		86	Gottifredi y Nickel	73
XI	1661		78	Nickel y Oliva	79
XII	1682	17655	85	De Noyelle	76
XIII	1687		89	González	77
XIV	1696		86	González	60
XV	1706	19998	92	Tamburini	74
XVI	1730		79	Retz	91
XVI	1751	22589	90	Visconti	76
XVII	1755		86	Centurione	73
XIX	1758		89	Ricci	44
XX	1820	1307	24	Fortis	66
XXI	1829	2137	28	Roothan	49
XXII	1853	5209	55	Beckx	71
XXIII	1883	11221	72	Beckx y Anderledy	39
XXIV	1892	13275	73	Martín	74
XXV	1906	15661	72	Wernz	48
XXVI	1915	16946	87	Ledóchowski	45
XXVII	1923	18304	102	Ledóchowski	104
XXVIII	1938	25683	161	Ledóchowski	58
XXIX	1946	28191	167	Janssens	49
XXX	1957	33733	185	Janssens	68
XXXI	1965	36038	224	Arrupe	70
XXXI (2a sesión)	1966	35929	226	Arrupe	71
XXXII	1974	29436	236	Arrupe	96
XXXIII	1983	25952	219	Kolvenbach	54
XXXIV	1995	22869	223	Kolvenbach	76
XXXV	2008	19216	225	Nicolás	60

El següent quadre mostra els dies que els congregats van trigar per elegir el P. General a les últimes 11 Congregacions.

Després de quantes votacions es van escollir els Pares General?

Dels 29 successors de Sant Ignasi, 2 es van escollir en la quarta votació; 3 a la tercera; 8 a la segona i 16 a la primera.

Congregación	General	Días
20 (1820)	Luigi Fortis	10
21 (1829)	Jan Roothaan	10
22 (1853)	Pieter Beckx	11
23 (1883)	Anton Anderledy	9
24 (1892)	Luis Martín	9
25 (1906)	Franz Wernz	8
26 (1915)	Wlodomiro Ledóchowski	10
29 (1946)	John B. Janssens	10
31 (1965)	Pedro Arrupe	16
33 (1983)	Peter-Hans Kolvenbach	12
35 (2008)	Adolfo Nicolás	13

Pares Generals de la Companyia de Jesús (1541-2016)*

Ignacio de Loyola	19-04-1541	31-07-1556
Diego Laínez	02-07-1558	19-01-1565
San Francisco de Borja	02-07-1565	01-10-1572
Everard Mercuriano	23-04-1573	01-08-1580
Claudio Aquaviva	19-02-1581	31-01-1615
Muzio Vitelleschi	15-11-1615	09-02-1645
Vincenzo Caraffa	07-01-1646	08-06-1649
Francesco Piccolomini	21-12-1649	17-06-1651
Luigi Gottifredi	21-01-1652	12-03-1652
Goswin Nickel	17-03-1652	31-07-1664
Giovanni Paolo Oliva, vicario		07-06-1661
General	31-07-1664	26-11-1681
Charles de Noyelle	05-07-1682	12-12-1686
Tirso González	06-07-1687	27-10-1705
Michelangelo Tamburini	31-01-1706	28-02-1730
Frantisek Retz	30-11-1730	19-11-1750
Ignazio Visconti	04-07-1751	04-05-1755
Luigi Centurione	30-11-1755	02-10-1757
Lorenzo Ricci	21-05-1758	16-08-1773
Tadeusz Brzozowski	07-08-1814	05-02-1820
Luigi Fortis	18-10-1820	27-01-1829
Jan Roothaan	09-07-1829	08-05-1853
Pieter Beckx	02-07-1853	04-03-1887
Anton Anderledy, vicario		24-09-1883
General	04-03-1887	18-01-1892
Luis Martín	02-10-1892	18-04-1906
Franz Wernz	08-09-1906	19-08-1914
Wlodymir Ledóchowski	11-02-1915	13-12-1942
John Baptist Janssens	15-09-1946	05-10-1964
Pedro Arrupe	22-05-1965	13-09-1983
Peter-Hans Kolvenbach	13-09-1983	19-01-2008
Adolfo Nicolás Pachón	19-01-2008	

*{La información continguda en aquest apartat està basada en el *Diccionario Histórico de la Compañía de Jesús*. Charles E. O'Neill S.J. i Joaquín Mª Domínguez, S.J. (directors). Institutum Historicum SI, Roma – Universidad Pontificia Comillas, Madrid. 2001}

Dels 30 Pares Generals que han governat la Companyia de Jesús al llarg de gairebé cinc segles, set d'ells han estat espanyols. Presentem algunes línies dels generals més influents. Destaquem sobretot, els primers generals per la seva importància en la creació i fonamentació de la Companyia i els últims generals, per la seva proximitat històrica. També donem algunes pinzellades dels sis generals espanyols previs a Adolfo Nicolás.

1er. IGNASI DE LOIOLA (General entre 1541-1556). Espanyol, nascut a Loiola el 1491.

El 8 d'abril de 1541 es va procedir a l'elecció del primer pare general de la Companyia que va recaure, per vot unànim, en Ignasi. Aquest havia donat el seu vot a aquell que

més vots tingués. Coneguda la seva elecció, va demanar que es repetís després d'una reflexió més madura; però la segona votació, del dia 13, va donar el mateix resultat.

Finament Ignasi va acceptar la designació el 19 d'abril. Resumint la seva activitat durant el generalat es distingeixen dos aspectes:

-El seu apostolat directe a la ciutat de Roma (socors als pobres, obres de caràcter apostòlic i social...).

-La seva acció de govern. Aquí destaca la **composició de les Constitucions** en què va treballar durant tot el seu generalat, però entre 1547-1552. Ignasi va convocar a Roma a tots els professors per presentar-los el text i demanar-los les seves observacions. I va aprofitar aquesta oportunitat per **presentar per escrit (30 de gener de 551) la renúncia al seu càrrec de general, que no li va ser acceptada.**

En la seva acció de govern destaca també: l'expansió i orientació missionera de la CJ per diversos països d'Europa, Brasil i el llunyà Orient (l'Índia); el zel per la defensa de la fe en els països amenaçats pel protestantisme i les seves relacions amb els orientals. A la mort d'Ignasi el nombre de jesuïtes girava al voltant del miler.

A més, en els quinze anys del seu govern va aconseguir **donar a la CJ una organització exemplar, infondre-li un esperit i obrir-li les portes a un apostolat universal.** A l'estructura que va donar a la CJ va introduir novetats que van xocar amb la mentalitat del temps. No va voler tenir hàbit propi ni cor, ni penitències imposades per regla, ni temps determinat d'oració per als jesuïtes formats. Per què? Perquè els jesuïtes tinguessin aquella mobilitat i disponibilitat que exigia la seva forma de vida i projecte apostòlic.

Va instituir així el **caràcter missioner** que ha presidit a la Companyia des de la seva fundació. Tampoc va admetre dignitats eclesiàstiques o civils, llevat d'excepcions. **Característiques del nou orde** van ser: la durada de dos anys del noviciat, els vots simples pronunciats al terme del mateix, la severitat en admetre a la professió solemne, l'acceptació de Coadjutors espirituals i temporals amb vots simples, els estudis prolongats i l'any de tercera provació a terme dels mateixos.

Va ser també característica la **durada vitalícia del càrrec de General**, el qual, amb tot, queda sotmès a la CG, que pot reunir-se en casos especials. Pel que fa a l'orientació apostòlica la nota essència de la CJ és la seva dedicació al servei de l'Església sota la direcció papal.

Ignasi, com a general, va ser incansable home d'acció i un fervent contemplatiu. La seva més notable ideal va ser promoure la major glòria de Déu per tots els mitjans al seu abast (A.M.G.D: *Ad maiorem Gloriam Dei*.)

Com a home de govern, va dirigir els seus súbdits amb prudència i discreció; estimava a tots amb amor de pare.

2n. DIEGO LAÍNEZ (General entre 1558-1565). Espanyol, nascut el 1512 a Almazán, Soria.

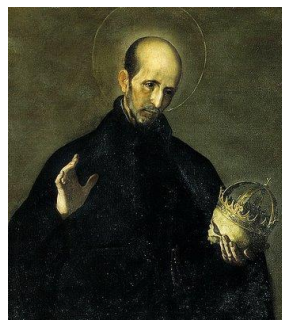
Diego Laínez va exercir de vicari general a la mort d'Ignasi i fins a la celebració de la I Congregació General convocada per elegir nou general i aprovar les Constitucions. Laínez va ser elegit en el primer escrutini. Però a l'hora

d'aprovar les Constitucions es van modificar, per voluntat del Papa, en dos punts essencials: el generalat de només tres anys (i no vitalici, com havia prescrit Ignasi) i la introducció del cor en la CJ, segons la pràctica de altres ordes religiosos. Però l'execució d'aquest mandat no duraria molt (1559-1565); va ser suspès per ordre de Pius IV.

El Generalat de Laínez és considerat com **un dels més positius** per al desenvolupament de la CJ pel que fa a l'activitat ministerial en el seu conjunt. **L'impuls que va donar als centres educatius** va traslladar l'eix dels ministeris jesuïtes de les residències als col·legis. Hi va haver nombroses peticions de fundació de col·legis de molts països. També les missions van ocupar un lloc principal.

A ell es deu la instauració de sis noves províncies. Per la seva influència, la CJ va ser readmesa a França i es van obrir les portes de Polònia. Laínez es va valer de la seva presència en el concili de Trento per defensar amb fermesa el nom de la CJ davant aquella nombrosa assemblea. I, el que és més important, a Laínez es deu sobretot, la fama de doctrina i prestigi que va gaudir la CJ davant papes i cardenals. El seu generalat va estar limitat en la pràctica a un trienni, no va tenir per tant la possibilitat de traçar amplis programes. Laínez té el mèrit d'haver deixat als seus successors una CJ íntegra en el seu esperit.

3r. FRANCESC DE BORJA (General entre 1565-1572). Espanyol, nascut a Gandia el 1510.

Francesc de Borja abans d'entrar a la Companyia de Jesús va ser un destacat membre de la Cort espanyola. Nomenat primer Marquès de Llombai, seria després virrei a Catalunya, entre 1539 i 1543; i a la mort

del seu pare, aquest hàbil diplomàtic i governant, es va convertir en duc de Gandia (1543-1550), sent cosí de l'emperador i gran d'Espanya. Quan en 1546 mor la seva dona, Leonor de Castro, amb la qual va tenir vuit fills, va intensificar la seva vida espiritual. Al maig d'aquest any es posava la primera pedra del col·legi de jesuïtes de Gandia (el primer de tot Espanya) i el 22 de maig -després d'uns exercicis amb el pare Fabre- decideix fer-se jesuïta.

En el seu programa de govern es va proposar posar en pràctica els decrets de la CG, entre ells la revisió de les regles de la CJ, el temps de l'oració, l'ordenació dels noviciats i el pla dels estudis. Així, en el conjunt del seu generalat, cal esmentar el seu interès pels noviciats, per la fidelitat a l'oració, per les missions estrangeres i l'equilibri serà entre la vida espiritual i apostòlica, que serà model en la història posterior de la CJ.

El Generalat de Borja va coincidir amb el pontificat de Pius V, que va mostrar gran estima al General i confiança en la CJ. Entre altres coses, li confià (1570) l'ofici de regir la penitenciària de la basílica de Sant Pere a Roma.

En el seu generalat, la CJ va experimentar un notable augment, tant en cases com en subjectes. Dels 50 col·legis existents a la mort d'Ignasi es va passar a 163 el 1574. I, en la història de la Pedagogia, Borja té el mèrit d'haver promulgat en 1569 la primera "Ratio Studiorum" (Guia sobre l'educació als centres jesuïtes).

Sota el seu mandat, en 1568, es va posar la primera pedra de les obres definitives de

l'església del Gesù (l'Església "mare" de la CJ). Així mateix va començar les missions a l'Amèrica espanyola, reservades fins aleshores als quatre ordes mendicants (agustins, dominics, franciscans i mercedaris). També va prestar Borja una especial atenció al Japó.

5è. CLAUDIO ACQUAVIVA (General entre 1581-1615). Itàlia.

Elegit en la quarta CG (1581) va ser el general jesuïta més jove fins al moment: tenia només 38 anys. El seu mandat va ser de 34 anys (el més llarg en la història de la Companyia) i durant el qual va presidir tres congregacions generals. Vuit Papes es van succeir durant el seu generalat.

La CJ va tenir un **desenvolupament decisiu i bastant ràpid sobretot en les seves obres**. Així, les províncies van passar de 21 a 32; les cases professes de 10 a 23; els col·legis, d'144-372; les cases de provació de 12 a 41, les residències de 22 a 123; el nombre de jesuïtes, de 5.165-13.112, amb un augment mitjà de 232 per any.

Destaca com un **General legislatiu** per l'elevat nombre de documents emesos durant el seu govern. **Va patir moltes tensions internes i externes**. Així, alguns jesuïtes espanyols, descontents amb ell, van intentar utilitzar el poder del Rei d'Espanya, la Inquisició i el Papa per introduir canvis substancials en la Companyia. Van fracassar, però van aconseguir persuadir al papa Climent VIII perquè ordenés la convocatòria de la cinquena congregació.

Els delegats no van trobar res contra el general, van mantenir les coses substancials de la Companyia i en van expulsar més de dotze per sediciosos.

Acquaviva va **promoure animosament i generosa les missions d'Amèrica i Àsia**. En la seva

instrucció per a les Filipines i Nou Regne (Colòmbia i Veneçuela) va anticipar alguns aspectes de les reduccions. En 1611 es va iniciar la missió del Canadà. Va recolzar també la missió de Roberto De Nobili per a la conversió dels brahmans de l'Índia; al Japó va aprovar d'una manera general l'adaptació evangelitzadora feta per Alessandro Valignano. Finalment cal esmentar les missions ecumèniques a les esglésies orientals: als coptes d'Egipte; la missió dels maronites del Líban i la missió als coptes d'Etiòpia.

Com general, Acquaviva apareix com un jesuïta impregnat de l'esperit dels Exercicis i les Constitucions: de sòlida fe religiosa, amb una visió sobrenatural de la CJ i del seu fi, amb empena i iniciativa per a les diverses formes de les missions apostòliques. Va ser un defensor de l'autenticitat i originalitat de l'Institut Ignasià i per això va lluitar amb perseverant intransigència contra els opositors interns i externs que volien canviar-lo.

Deixava a la Companyia de Jesús, als 75 anys de la seva fundació, organitzada i establerta, tant en les etapes de la formació, com en les formes d'apostolat.

9è. LUIGI GOTTIFREDI (General entre el 1652.01.21 i el 1652.03.12). Itàlia.

El generalat més curt de la història de la CJ és el d'aquest italià que va morir durant la CG (la desena) que l'havia elegit. La CG va haver de continuar en sessió encara que la seva tasca estava gairebé acabada i procedir a l'elecció d'un nou general.

Elegit el segon general, Goswin Nickel, els electors es van afanyar a tornar a casa seva.

13è. TIRSO GONZÁLEZ (General entre 1687 i 1705). Espanyol, nascut a Arganza, Lleó, el 1624.

Professor de Teologia a Salamanca i molt famós per les seves missions populars amb les que va recórrer tota Espanya. Però, sens dubte, seria famós per la seva **defensa acèrrima de la doctrina moral del "Probabiliorisme"** (en cas

de dubte entre la llei i la nostra llibertat, cal inclinar-se a favor de la llei) amb la qual ell considerava lluitar contra el laxisme existent a la Companyia, segons la seva opinió.

En la seva elecció com a general sembla que va ser molt influent el discurs previ a la Congregació que el Papa Innocenci XI va fer als electors que van anar a demanar-li la benedicció.

Per a González el recolzament del Papa va ser un senyal diví i així s'entén la seva actitud messiànica durant el seu generalat: hi havia estat designat per la Providència per posar fi al laxisme del qual era acusada la Companyia, vindicar l'esplendor perdut -segons ell- per al seu Orde, i ser el paladí d'una doctrina moral segura, austera i sense concessions.

Però va ser sens dubte ser un generalat positiu, d'augment numèric de la CJ (de 18.300-19.700), de gran empena apostòlic a obrir noves missions d'infidels i a potenciar les existents, de florida de les missions populars a Europa i especialment a Espanya.

El seu generalat de 18 anys va ser diferent dels altres **per una notable manca de coordinació entre el general i part de l'Orde** (si bé limitat a un únic problema: el del probabiliorisme), admirable pel seu dinamisme espiritual i humà i per les seves iniciatives apostòliques, intel·ligents, abnegades i universals.

14è. MICHELANGELO TAMBURINI (General entre 1706-1730). Italià.

Abans d'accedir al generalat va ser provincial de la província de Venècia, secretari (1699) de la Companyia de Jesús i vicari general. A la CG XV va ser elegit en la segona votació. El seu generalat va durar 24 anys, el cinquè

més llarg en la història de la CJ. En arribar, la Companyia tenia més de 19.000 membres i seguia creixent, tot i les greus acusacions amb què s'enfrontava.

Tamburini va manifestar particular interès pel Pròxim Orient (Armènia i Pèrsia) i **durant el seu govern van florir les reduccions del Riu de la Plata**, les que anys més tard, després de les controvèrsies amb el rei de Portugal van acabar en el Tractat de Límits (1750) i l'expulsió de la Companyia de Jesús a 1767.

La Guerra de Successió Espanyola (1702-1713) i conflictes afins van ocupar la meitat dels anys del seu generalat. També va haver de patir els atacs dels jansenistes a la Companyia, sobretot a França.

Amb tot, **el més gran dels problemes va ser la controvèrsia dels ritus xinesos**: Els missioners franciscans i jesuïtes de la Xina van ser acusats d'idolatria per incorporar en la seva evangelització ritus xinesos (considerats pels missioners i els propis xinesos com a simples costums que no s'oposaven a la religió cristiana). Els missioners van aplicar la inculturació per adaptar el cristianisme a la cultura i mentalitat del poble evangelitzat, però les condemnes pontificies i la persecució progressiva per part de les autoritats xineses van interrompre la predicació de l'Evangeli en aquest país, que havia iniciat el jesuïta Matteo Ricci en 1583. Van haver de passar dos-cents anys perquè es revisés la prohibició dels ritus.

Tamburini, després de dos anys de greu malaltia, va morir una setmana després de Benet XII. Dels seus trets personals destacaven: l'afabilitat, serenitat, paciència, cortès diplomàcia i serena fermesa quan havia de decidir en matèries complicades.

(La Companyia de Jesús és suprimida de 1773 a 1812)

21è. JAN ROTHAAAN (General entre 1829-1853). Holandès.

Va rebre la formació religiosa d'ex jesuïtes que van continuar la seva tasca després de la supressió (1773). Ja dins de la Companyia de Jesús va ser viceprovincial de la província d'Itàlia.

Elegit en la CG XXI, en el quart escrutini. Durant els quatre anys de generalat el nombre de jesuïtes va augmentar de 2.137 (cal tenir en compte que la Companyia tan sols havia estat restaurada uns anys abans) a 5.209. També va créixer geogràficament: es va arribar a les dues Amèriques, Àsia, Àfrica i Austràlia.

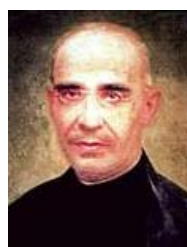
Va reconstruir la Companyia al mateix temps que complia els encàrrecs de la Congregació que li havia elegit: la **revalorització dels Exercicis Espirituals** (i el seu interès filològic-espiritual pel llibre dels Exercicis), les activitats missioneres i educativa, la instància en la sòlida preparació espiritual i acadèmica dels nombrosos joves que entraven a la Companyia.

Però va haver de patir les revolucions polítiques del segle XIX i afrontar els creixents atacs contra l'orde, tant de part dels governs com del mateix poble, i ell mateix va acabar sent atacat personalment. En 1834, van ser suprimides a Portugal totes les congregacions religioses. A

Espanya, un assalt al Col·legi Imperial de Madrid deixa quinze víctimes mortals i la Companyia va ser suprimida en aquest país el 1835. També en 1848, els jesuïtes italians van ser expulsats o maltractats; **Roothaan, amenaçat pel poble i aconsellat pel Papa, va deixar Roma secretament.**

Sobre el seu generalat destaca el "Esperit de cos" que infon a la Companyia i la força interior que va generar capaç d'afrontar tant el desafiament de les persecucions com el que suposava el creixent augment de jesuïtes; i mirant al futur, la possibilitat de viure la intuïció ignasiana en un món secularitzat. Es van posar els fonaments de la notable activitat de la CJ durant la resta del segle i la seva prolongació en el XX.

24è LUIS MARTÍN (General entre 1892-1906). Espanyol, nascut el 1846 a Melgar de Fernamental, Burgos.

Abans del seu generalat va ser rector del seminari de Salamanca, confiat a la CJ. Es va encarregar (1884) de la direcció d'El Missatger del Cor de Jesús, va ser nomenat superior del Centre d'Estudis Superiors, que amb el temps seria la Universitat de Deusto (inaugurada el 1886). Seria Provincial de Castella entre 1886 i 1891.

Durant el seu mandat es va enfrontar correctament al problema de divisió entre catòlics per causa del carlisme i integriste. Es va plantejar la fundació de Comillas (que es materialitzaria sent ell General en 1890). Va establir nous col·legis (Gijón, Tudela) i residències (Santander, La Corunya) i noves obres a Loiola i Bilbao.

Va ser nomenat vicari general i va haver de convocar la CG per triar el successor del General Anderledy. Per la situació política italiana i per deslliurar-se de les pressions vaticanes en general, va aconseguir el permís de Lleó XII de celebrar la CG fora de Roma. Així **Loiola va ser seu, per primera i única vegada en la història de la CJ**

d'una CG, la qual va elegir Luis Martín com a Pare General.

Les seves idees bàsiques van ser: una espiritualitat tradicional i sòlida, poc amiga de condescendències. La seva mentalitat teològica tradicional no el va ajudar a comprendre algunes novetats. Però ni va ser despòtic, ja que li ho impedia el seu gran cor, ni reaccionari. Va intentar obrir camins nous i es va mantenir allunyat dels extrems conservadors en moltes qüestions.

Un dels seus objectius va ser l'**apostolat especialitzat, sobretot l'intel·lectual**. Per exemple, va impulsar la fundació (1908, després de la seva mort) de l'Institut Catòlic d'Arts i Indústries (ICAI, Madrid), la leproseria de Fontilles (València) i la publicació de Monumenta Historica Societatis Iesu (MHSI) i va aconseguir la publicació de la revista Razón y Fe. Martín va aconseguir recuperar la confiança dels dos Papes amb qui va tractar (Lleó XIII i Pius X).

Com a curiositat, durant el seu generalat, la Cova de Manresa i el Castell de Javier es van retornar a la CJ, per la generositat de Dolors Serra i la duquessa de Villahermosa; i va fer retornar en aquests anys el cos de Sant Francesc de Borja a Madrid.

Sota el seu generalat la CJ va créixer en nombre i qualitat de persones i obres.

25è. FRANZ WERNZ (General entre 1906-1914). Alemanya.

Canonista. Portava dos anys de rector de la Gregoriana quan va morir el general Luis Martín i la CG XXV va elegir el seu successor al tercer escrutini. En aquesta data el 1906, la pau de l'Església es veia amenaçada per la **crisi de les doctrines anomenades modernistes**. Alguns jesuïtes, i fins i

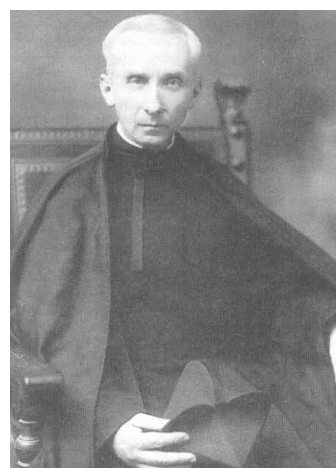
tot ell mateix, van ser acusats de simpatitzar amb el modernisme.

A la seva elecció van contribuir la fama de jurista, el seu prestigi davant les Congregacions romanes, davant el Papa i els seus més estrets col·laboradors i l'èxit com a rector de la Gregoriana. Als pocs anys de ser elegit, el 1909, Pius X va fundar l'Institut Bíblic de Roma i el va confiar a la CJ.

Una de les preocupacions principals de Wernz va ser **reforçar l'observança regular**, en un moment en què la CJ, expulsada d'Alemanya, Portugal, i França, i en una condició jurídica precària a Itàlia, no sempre oferia als seus membres condicions de vida normals, favorables per a la disciplina religiosa. També el govern de Wernz dóna suport a diverses iniciatives, assegura entre els jesuïtes una doctrina sòlida, sense concessions ni al modernisme ni a l'integrisme. I es va dedicar a promoure la plena fidelitat al Papa.

Va morir poques hores abans que Pius X.

26è. WLODIMIRO LEDÓCHOWSKI (General entre 1915-1942). Austríac.

Tòquio.

Abans del seu generalat va ser provincial de Galitzia (Polònia); va iniciar la codificació de les regles de la CJ i va col·laborar en l'organització del Pontifici Institut Bíblic a Roma i en la fundació de la Universitat Sophia a

La pau mundial era molt precària quan es va reunir la Congregació XXVI (1915) i el va elegir general. Va tenir interès a assegurar la qualitat de la formació, no només en els centres per a escolars jesuïtes, sinó també en els seminaris diocesans confiats a la CJ.

Durant el seu govern van sorgir dificultats originades pel nacional-socialisme a Alemanya i per la persecució empresa contra la CJ a Espanya (suprimida entre 1931-1936). Itàlia va entrar en la I Guerra Mundial al maig de 1915, i ja que Ledóchowski era súbdit austríac, va haver d'anar a Suïssa, amb aprovació del Papa. Els assistents van seguir a Suïssa, però el secretari de la CJ va romandre a Roma a on el general va tornar el 1918.

Va ser Ledóchowski qui va fer construir (1923-1927) l'edifici de la Cúria romana a la Borgo Sant Spirito. Es va inaugurar oficialment el 8 de desembre de 1927. Segueix sent la Cúria Generalícia de la CJ.

Durant la seva administració, la CJ va gaudir de bones relacions amb el Papa, que al seu torn va afavorir el creixement de la CJ. Benet XV, Pius XI, Pius XII treballaven directament amb el general. Pius XI va declarar (1922) a sant Ignasi, patró de tots els Exercicis Espirituals.

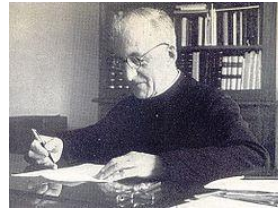
Durant el seu govern hi va haver cinquanta beatificacions i canonitzacions de jesuïtes. I també, diversos Instituts Pontificis, així com la Ràdio Vaticana (1931) van ser confiats a la CJ.

Totes les províncies de la CJ van tenir un notable augment de vocacions i es van obrir nous noviciats. Els jesuïtes van retornar als països d'on havien estat expulsats (Amèrica Central, Veneçuela, Alemanya, Portugal).

Va defensar enèrgicament Polònia durant la invasió (1939) pels alemanys i va seguir d'a prop la vida de l'Església i de la CJ a Polònia sota l'ocupació alemanya i russa.

De forta personalitat posseïa vastos coneixements i experiència, i mantenia gran autodisciplina. En molts aspectes sembla haver estat massa conservador en els seus punts de vista. Amb tot, va ser un dels generals més notables de la CJ.

27è. JEAN-BAPTISTE JANSSENS (General entre 1946-1964). Belga.

Dins de la Companyia, va començar a ensenyar dret canònic al Teologat jesuïta de Lovaina i va aconseguir molt bona fama entre els alumnes.

Com a Provincial de la província Septentrional Belga va haver d'afrontar situacions difícils, com el registre del seu despatx per la Gestapo i l'absència d'una gran part dels Pares, refugiats a França. Va ser elegit general en la Congregació XXIX (1946). Els anys de la postguerra havien suggerit canvis en la manera com la Companyia vivia i desenvolupava la seva tasca, però l'ambient extremadament conservador de l'Església d'aquells anys, només va permetre passos vacil·lants.

Una matèria important de la CG que el va elegir va ser la de l'apostolat social: va demanar la CG que cada província tingués el seu centre d'acció i estudis socials. L'interès per l'apostolat social i la promoció de la justícia serien el tema de diverses cartes del General a tota la CJ i en especial als superiors d'Iberoamèrica. Així mateix, la CG va demanar a Janssens que constituís una comissió per estudiar diversos problemes sobre la pobresa i preparés un dossier per a la futura CG.

Durant la seva generalat es va incrementar en més de 7000 el nombre de membres de la Companyia tot i que el nombre d'escolars i germans va baixar visiblement a Europa des del decenni de 1960. Va haver-hi gran increment a l'Índia i l'Àsia Oriental.

Com a curiositat, en la seva al·locució als electors de la CG XXX (1957), Pius XII va demanar clarament als jesuïtes que renunciessin al tabac. Però Janssens en una carta als provincials admetia que podrien donar-se raons per acceptar algunes excepcions.

Durant el seu generalat els missioners expulsats de la Xina funden en l'Extrem Orient missions fructuoses. Al Japó la nova província tira ja

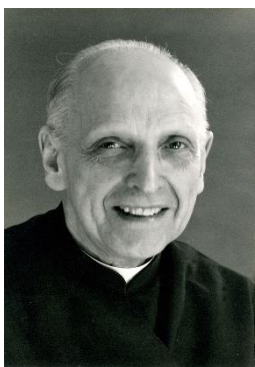
profundes arrels. I al costat d'aquest país la CJ es va estendre per l'Índia i Iberoamèrica.

Va tenir també **diverses controvèrsies importants com la de la "nouvelle thétologie"** (davant aquest fenomen no s'havia albirat l'evolució d'idees, de les que serà el Vaticà II la seva expressió uns deu anys més tard. Ningú no es podia imaginar llavors que dos dels autors, els llibres dels quals van ser retirats de les biblioteques, Jean Daniélou i Henri de Lubac, serien elevats al cardenalat), i el **qüestionament del llibre Le Phénomène Humain de Pierre Teilhard de Chardin.**

Durant el seu mandat darrere el teló d'acer, la persecució era tan dura que ni a Lituània, Romania, Hongria i Txecoslovàquia, quedava només una mica de les províncies. A Polònia i la Xina molts jesuïtes havien estat reduïts a la inacció o fets presoners.

Discret, senzill, sincer en les discussions, profund en l'argumentació, clar en l'exposició dels problemes i en les solucions, segur en el seu judici, amb gran paciència i una caritat sense límits. Els superiors generals dels instituts religiosos, les reunions dels quals va presidir durant molts anys, testimonien la mateixa estima. Se li va demanar formar part de la Comissió central que havia de preparar el Vaticà II, i de la Comissió de religiosos en el mateix Concili.

28è. PEDRO ARRUPE (General entre 1965-1983). Espanyol, nascut a Bilbao, el 1907.

Pedro Arrupe va entrar a la Companyia de Jesús el 1927 (a Loiola). Pocs anys després, el 1932, s'expulsa els jesuïtes d'Espanya, i ha de continuar els seus estudis, al costat de tots els seus companys a Marneffe (Bèlgica).

El 1938 és destinat al Japó, on sent mestre de novicis viu en primera persona l'explosió de la bomba atòmica a Hiroshima i amb els seus

coneixements de medicina (va arribar a cursar diversos anys abans d'entrar a la CJ) munta al noviciat un hospital de campanya. Va ser viceprovincial del Japó i quan aquest país es converteix en província (en 1958) seria el seu primer provincial.

El 1965, en la CG 31, és elegit en la tercera votació. La seva acció al capdavant de l'orde ha estat freqüentment objecte de judicis contradictoris i d'oposades valoracions. No en va, durant el seu mandat comença el gran descens en el nombre de jesuïtes, dins de la regnant tònica general que es va donar en gairebé tots els ordes religiosos. **Com general està considerat com l'artífex de la renovació postconciliar de la Companyia de Jesús.**

Així, dos fets fonamentals marquen la seva vida i la seva obra: **el Concili Vaticà II i les grans transformacions socials, culturals i antropològiques dels anys 60.** Arrupe va saber adaptar-se a elles. Per això la seva principal aportació és la gran contribució general a la renovació eclesial postconciliar (i especialment la renovació de la vida religiosa; no endebades va ser director de la Unió de Superiors Generals, des de 1967 a 1980) i a la renovació interna de la CJ. En aquesta renovació van destacar algunes idees que va posar en pràctica com:

-La seva **visió cristiana de la pobresa.**

-La seva **visió cristiana de la Justícia.** En els països menys desenvolupats, la defensa de la justícia i l'opció preferencial pels pobres arriben a ser el tret distintiu de l'esforç dels jesuïtes per la humanització del món. Clau d'això serà el decret 4 de la Congregació General 32 on la Companyia de Jesús uneix al servei de la fe, la promoció de la Justícia. La creació del Servei Jesuïta a Refugiats (SJR) va ser una obra concreta d'aquesta visió.

-La seva **defensa de la inculturació missionera** per la qual els seus 27 anys al Japó van ser fonamentals. I va promoure no només la missionera sinó també la inculturació del diàleg amb la Cultura i amb la Ciència.

-El seu **amor i obediència per l'Església.** Encara que volia empènyer a l'Església sempre cap

endavant, li prestava també sempre una humil i profunda submissió.

Altres grans preocupacions d'Arrupe, a les que va dedicar gran esforç, van ser: entrar en diàleg amb l'ateisme (encàrrec que rep la CJ del Papa Pau VI el 1965 durant la CG 31) i l'ecumenisme.

29è. PETER-HANS KOLVENBACH (General entre 1983-2008). Holandès.

Els 30 primers anys de la seva vida els va passar al seu país natal. El 1958 va formar part del primer grup de jesuïtes holandesos destinats al Líban, on va estar més de vint anys. Va ser

viceprovincial (1974-1981) de la viceprovíncia independent del Pròxim Orient en anys políticament turbulents. En 1981 va ser nomenat rector del Pontifici Institut Oriental de Roma, on va

ser professor de lingüística general i armeni. També va ser membre de la comissió mixta per al diàleg catòlic-ortodox.

El 13 de setembre de 1983 va ser elegit Superior General de la CJ a la CG 33. Kolvenbach, que ha estat el vintè novè General de la CG ha aconseguit normalitzar de nou les relacions amb el Vaticà, després dels problemes sorgits al final del generalat anterior.

Durant el seu govern es va celebrar la Congregació General 34 (5 gener-22 març de 1995) per adaptar les constitucions al nou Codi de Dret Canònic i prendre postura davant reptes actuals, com la situació de la dona en l'Església i la societat, la secularització i la inculturació. Al llarg d'aquests anys va tractar i va publicar obres sobre temes bàsics de l'espiritualitat ignasiana. Va aportar el seu enfocament lingüístic a temes ignasians. El 2008 va presentar la seva renúncia a la Congregació General 35.